

Sporządzenie opinii w zakresie właściwej metodologii ustalania stanu niewypłacalności

W dniu -2.02.2015 r. biegły sądowy Marcin Kubiczek sporządził na piśmie opinię uzupełniającą w sprawie o orzeczenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej. W ramach przedmiotowej opinii biegły ustosunkował się do szeregu zagadnień związanych z metodologią potwierdzania lub zaprzeczania materializacji stanu niewypłacalności w spółce prawa handlowego, dokonując analizy charakteru wybranych składników majątku dłużnika [szczególnie pod kątem ich wartości zbywczej oraz zdolności egzekucyjnej, w kontekście podstawowej funkcji prawa upadłościowego jaką jest funkcja windykacyjna]. Kwestia metodologii kwantyfikowania stosunku aktywów dłużnej spółki do jej pasywów, a to w celu ustalenia, czy mamy do czynienia z niewypłacalnością o której w art. 11 ust. 2 Prawa upadłościowego i naprawczego [puin] należy do zagadnień kontrowersyjnych i dzielących przedstawicieli doktryny, a także praktyków. Czy poszczególne wartości zapisane w księgach rachunkowych lub ujawnione w sprawozdaniach finansowych należy bezpośrednio przenosić do rachunku testowego, mającego potwierdzić lub wykluczyć stan niewypłacalności? Czy testując podmiot gospodarczy na potwierdzenie lub zaprzeczenie stanu niewypłacalności [art. 11 ust. 2 puin] uwzględniać należy tylko aktywa i pasywa ujawnione w księgach rachunkowych? A może wartości poszczególnych składników majątku dłużnika winny być szacowane nie wg wartości księgowej, a raczej rynkowej, zaś same księgi rachunkowe oraz sporządzone na ich podstawie dokumenty stanowią wyłącznie materiał pomocniczy, nie rozstrzygający *de facto* kwestii niewypłacalności?

W ramach sporządzonej opinii biegły ustosunkował się do podniesionych powyżej kwestii, przedstawiając szereg argumentów natury ekonomiczno-faktycznej na rzecz przyjętego przez siebie stanowiska.